

Καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων

Με την υποστήριξη που παρέχει στα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να ενισχύσει τη συμμετοχικότητα και τη συνοχή της ευρωπαϊκής κοινωνίας, και να προσφέρει σε όλους τους πολίτες ίση πρόσβαση στις ευκαιρίες και στους διαθέσιμους πόρους.

Νομική βάση

Άρθρα 19, 145 έως 150 και 151 έως 161 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού συγκαταλέγεται στους ειδικούς στόχους της ΕΕ και των κρατών μελών στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής. Σύμφωνα με το άρθρο 153 ΣΛΕΕ, η κοινωνική ενσωμάτωση μπορεί να επιτευχθεί αποκλειστικά και μόνο στη βάση συνεργασίας μη νομοθετικής φύσης, όπως είναι η ανοικτή μέθοδος συντονισμού (ΑΜΣ), ενώ το άρθρο 19 ΣΛΕΕ επιτρέπει στην ΕΕ να αναλαμβάνει δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων τόσο με την παροχή νομικής προστασίας σε τυχόν θύματα όσο και με τη θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης.

Επιτεύγματα

A. Καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού

Από το 1975 έως το 1994, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα υλοποίησε μια σειρά από πιλοτικά σχέδια και προγράμματα που είχαν σχεδιαστεί για την καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού. Ωστόσο, λόγω απουσίας νομικής βάσης, η δράση της Κοινότητας στον τομέα αυτόν αμφισβητείτο συνεχώς.

Το πρόβλημα αυτό επιλύθηκε το 1999, όταν τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη του Άμστερνταμ, η οποία κατοχύρωσε την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού ως στόχο της κοινοτικής κοινωνικής πολιτικής. Το 2000 συγκροτήθηκε, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 160 ΣΛΕΕ, Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και με την Επιτροπή.

Η Στρατηγική της Λισαβόνας, η οποία δρομολογήθηκε το 2000, δημιούργησε μηχανισμό εποπτείας και συντονισμού που περιλάμβανε χάραξη στόχων, μέτρηση της φτώχειας βάσει ενός συνόλου από δείκτες και μεγέθη αναφοράς, κατευθυντήριες γραμμές για

τα κράτη μέλη και εθνικά σχέδια δράσης κατά της φτώχειας. Η ανοικτή μέθοδος συντονισμού (ΑΜΣ) —μια εθελοντική διαδικασία πολιτικής συνεργασίας που βασίζεται σε συμφωνημένους κοινούς στόχους και στη μέτρηση της προόδου προς την επίτευξη των στόχων αυτών με τη χρήση κοινών δεικτών— εφαρμόστηκε σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθείται σε άλλους τομείς της κοινωνικής πολιτικής.

Το 2006 θεσπίστηκε ένα νέο πλαίσιο πολιτικής, η ανοικτή μέθοδος συντονισμού στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής ένταξης (κοινωνική ΑΜΣ), η οποία ομαδοποίησε και ενοποίησε τρεις χωριστές ΑΜΣ στους τομείς της κοινωνικής ένταξης, της υγείας και της μακροχρόνιας περίθαλψης, και των συντάξεων. Στους γενικούς στόχους της κοινωνικής ΑΜΣ συγκαταλέγονται: η κοινωνική συνοχή, η ισότητα ανδρών και γυναικών και οι ίσες ευκαιρίες για όλους μέσω αποδοτικών συστημάτων κοινωνικής προστασίας· η αποτελεσματική αλληλεπίδραση μεταξύ των στόχων της Λισαβόνας για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή· η χρηστή διακυβέρνηση· και η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων.

Με τη [σύσταση](#) που εξέδωσε τον Οκτώβριο του 2008 σχετικά με την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας, η Επιτροπή επικαιροποίησε τη [σύσταση 92/441/ΕΟΚ του Συμβουλίου](#) και προσδιόρισε ότι τα κράτη μέλη πρέπει «να χαράξουν και να εφαρμόσουν μια ολοκληρωμένη συνολική στρατηγική για την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας, στρατηγική που να συνδυάζει επαρκή εισοδηματική στήριξη, αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς και πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες».

Μία από τις βασικές καινοτομίες της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η οποία εγκρίθηκε το 2010, ήταν ο νέος κοινός στόχος για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού: η μείωση του αριθμού των Ευρωπαίων που διαβιούν κάτω από το εθνικό όριο φτώχειας κατά 25% και η έξοδος 20 εκατομμυρίων ανθρώπων από τη φτώχεια. Ο αριθμός των ατόμων που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας και αποκλεισμού αυξήθηκε μεταξύ του 2009 και του 2012, στη συνέχεια όμως άρχισε να μειώνεται. Τα στοιχεία του 2018 δείχνουν μείωση κατά 8,2 εκατομμύρια σε σύγκριση με τη βάση αναφοράς για το 2008 (Eurostat).

Για να υλοποιήσει αυτόν τον στόχο, η Επιτροπή δρομολόγησε τον Δεκέμβριο του 2010 την Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, σε συνδυασμό με μια σειρά από σημαντικές πρωτοβουλίες, όπως η αξιολόγηση των στρατηγικών για την ενεργό ένταξη σε εθνικό επίπεδο και η [Λευκή Βίβλος για τις συντάξεις \(COM\(2012\) 0055\)](#). Από το 2011, η Ετήσια Διάσκεψη της πλατφόρμας φέρνει σε επαφή υπευθύνους χάραξης πολιτικής με βασικούς ενδιαφερόμενους φορείς και ανθρώπους που έχουν βιώσει τη φτώχεια.

Για να αντιμετωπίσει τον αυξανόμενο αριθμό των ατόμων που ζουν στην Ευρώπη υπό την απειλή της φτώχειας λόγω της κρίσης, το 2013 η Επιτροπή ενέκρινε δύο ακόμη πρωτοβουλίες.

Με την ανακοίνωσή της, τον Φεβρουάριο του 2013, υπό τον τίτλο «Στοχεύοντας στις κοινωνικές επενδύσεις για την ανάπτυξη και τη συνοχή — Δέσμη μέτρων για τις κοινωνικές επενδύσεις», η Επιτροπή παρότρυνε τα κράτη μέλη να δώσουν προτεραιότητα στις κοινωνικές επενδύσεις προς όφελος των πολιτών, και ειδικότερα να επενδύσουν στα παιδιά, προκειμένου να σπάσει ο κύκλος της ανισότητας.

Επίσης, τον Οκτώβριο του 2013, έπειτα από εκκλήσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η Επιτροπή παρουσίασε [πρόταση](#) για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης στη διακυβέρνηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Κύριο στοιχείο της είναι ο κοινωνικός πίνακας αποτελεσμάτων, ο οποίος συνιστά εργαλείο ανάλυσης για τον εντοπισμό εξελίξεων σε ολόκληρη την ΕΕ που χρειάζονται πιο στενή παρακολούθηση. Περιλαμβάνει πέντε βασικούς δείκτες: ανεργία, ανεργία των νέων και ποσοστό νέων εκτός εκπαίδευσης, απασχόλησης ή κατάρτισης (ΕΕΑΚ), διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, ποσοστό κινδύνου φτώχειας και εισοδηματικές ανισότητες. Από το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο του 2014, ο πίνακας αποτελεσμάτων περιλαμβάνεται στην κοινή έκθεση για την απασχόληση της ετήσιας επισκόπησης της ανάπτυξης, που προσδιορίζει στρατηγικής σημασίας πολιτικές προτεραιότητες. Επιπλέον, το 2015 προστέθηκαν τρεις δείκτες για την απασχόληση (ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας, ποσοστό μακροχρόνιας ανεργίας και ποσοστό ανεργίας των νέων) στην έκθεση του μηχανισμού επαγρύπνησης στο πλαίσιο της διαδικασίας μακροοικονομικών ανισορροπιών, που ωστόσο δεν οδηγούν στη λήψη περαιτέρω μέτρων, καθώς η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν συνεπάγονται επιδείνωση των μακροοικονομικών κινδύνων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει με μια σειρά από ψηφίσματα τη συμπερίληψη πρόσθετων δεικτών, όπως τα επίπεδα παιδικής φτώχειας και η έλλειψη στέγης (βλ. τα ψηφίσματά του της 11ης Μαρτίου 2015 και της 25ης Νοεμβρίου 2014).

Τον Απρίλιο του 2017, προκειμένου να στηρίξει τη σύγκλιση προς την κατεύθυνση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης και εργασίας σε όλο και πιο ευέλικτες αγορές εργασίας, η Επιτροπή παρουσίασε τον [ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων](#). Τον Νοέμβριο του 2017 και τα τρία κύρια θεσμικά όργανα της ΕΕ εξέφρασαν την προσήλωσή τους στον πυλώνα σε μια κοινή διακήρυξη. Ο πυλώνας ορίζει την κοινωνική προστασία και ένταξη ως έναν από τους τρεις βασικούς τομείς ([2.3.1 Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης: γενικές αρχές](#)).

Ο ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων έχει χρησιμοποιηθεί για τη δρομολόγηση σειράς νομοθετικών και πολιτικών πρωτοβουλιών, όπως η [οδηγία \(ΕΕ\) 2019/1152](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαφανείς και προβλέψιμους όρους εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και η δέσμη μέτρων για την κοινωνική δικαιοσύνη, στα οποία περιλαμβάνονται ο [κανονισμός \(ΕΕ\) 2019/1149](#) για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αρχής Εργασίας, και η [σύσταση του Συμβουλίου](#), της 8ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την πρόσβαση στην κοινωνική προστασία για τους εργαζομένους και τους αυτοαπασχολούμενους.

B. Νομοθεσία κατά των διακρίσεων

Το 1997 μπορεί να θεωρηθεί κομβική χρονιά διότι ένα νέο άρθρο, το άρθρο 13 (σήμερα άρθρο 19 ΣΛΕΕ), εισάγεται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ) και εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να αναλαμβάνει δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων για ένα ευρύ φάσμα από νέους λόγους, μεταξύ των οποίων η φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, η θρησκεία ή οι πεποιθήσεις, η αναπηρία, η ηλικία και ο σεξουαλικός προσανατολισμός. Το 2003, το εν λόγω άρθρο τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη της Νίκαιας, ώστε να καταστεί δυνατή η θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης.

Στη συνέχεια εγκρίθηκαν οι εξής οδηγίες:

- η [οδηγία για τη φυλετική ισότητα](#) (2000/43/ΕΚ)

- η [οδηγία για την ισότητα στην απασχόληση](#) (2000/78/EK)·
- η [οδηγία για την ίση μεταχείριση](#) (2006/54/EK), με την οποία συγχωνεύονται ορισμένες παλαιότερες οδηγίες περί ίσων ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες.

Μια συγκριτική ανάλυση της νομοθεσίας κατά των διακρίσεων στην Ευρώπη (2017) επισημαίνει ότι οι εν λόγω οδηγίες έχουν ενισχύσει σημαντικά τη νομική προστασία έναντι των διακρίσεων σε ολόκληρη την Ευρώπη, παρά τις ήσσονος σημασίας ελλείψεις όσον αφορά τη μεταφορά της νομοθεσίας σε ορισμένα κράτη μέλη.

Δύο ακόμη προτάσεις της Επιτροπής για οδηγίες με σκοπό την ενίσχυση της ισότητας δεν κατάφεραν να λάβουν την έγκριση του Συμβουλίου: Η οδηγία για την ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων στα διοικητικά συμβούλια των εταιρειών, του 2012, και η οδηγία για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης των προσώπων εκτός του τομέα της απασχόλησης (η οριζόντια οδηγία κατά των διακρίσεων), η οποία υποβλήθηκε το 2008. Η οδηγία για την άδεια μητρότητας (του 2008, για την τροποποίηση οδηγίας του 1992), την οποία στήριξε το Κοινοβούλιο, αποσύρθηκε τον Ιούλιο του 2015 μετά από χρόνια στασιμότητα στο Συμβούλιο. Ωστόσο, τον Ιούνιο του 2019, εγκρίθηκε η [οδηγία \(ΕΕ\) 2019/1158](#) σχετικά με την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής για τους γονείς και τους φροντιστές ως ένα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων ([2.3.1 Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης: γενικές αρχές](#)). Η οδηγία αυτή θέτει σε ένα ευρύτερο πλαίσιο τον επιμερισμό, μεταξύ γυναικών και ανδρών, των ευθυνών που αφορούν τη φροντίδα.

Γ. Χρηματοδότηση από την ΕΕ

Το κύριο χρηματοδοτικό μέσο είναι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το οποίο διαθέτει κονδύλια της ΕΕ για τη συγχρηματοδότηση δράσεων που έχουν στόχο την καταπολέμηση των διακρίσεων και την παροχή συνδρομής στα πλέον μειονεκτούντα άτομα, ώστε να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας ([2.3.2 Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο](#)).

Το πρόγραμμα «Απασχόληση και Κοινωνική Καινοτομία» (EaSI) τελεί υπό την άμεση διαχείριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στήριζει, μεταξύ άλλων, τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής για την απασχόληση και της κοινωνικής πολιτικής. Παρέχει χρηματοδότηση σε επίπεδο ΕΕ με στόχο τη διασφάλιση επαρκούς και αξιοπρεπούς κοινωνικής προστασίας, την προώθηση βιώσιμης απασχόλησης υψηλής ποιότητας, και την καταπολέμηση των διακρίσεων, του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας. Ένας από τους τρεις άξονές του —ο άξονας «Πρόοδος»— παρέχει χρηματοδοτική στήριξη για τη δοκιμή καινοτομιών στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής απασχόλησης, ενώ στήριζει και οργανισμούς προκειμένου να αυξήσουν την ικανότητά τους να αναπτύσσουν και να υποστηρίξουν την εκτέλεση των μέσων και των πολιτικών της ΕΕ.

Τον Μάρτιο του 2014, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν τον [κανονισμό \(ΕΕ\) αριθ. 223/2014](#) για το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας προς τους Απόρους (FEAD). Το Ταμείο στήριζει τις δράσεις των κρατών μελών για την παροχή υλικής συνδρομής υπέρ των απόρων, σε συνδυασμό με μέτρα κοινωνικής ένταξης.

Τον Μάιο του 2018, η Επιτροπή εξέδωσε την πρότασή της για ένα ΕΚΤ+ (2021-2027), με χρηματοδότηση ύψους 101,2 δισ. ευρώ. Το ΕΚΤ+ θα συγχωνεύσει το ΕΚΤ, το FEAD, το EaSI, την Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων (ΥΕΙ) και το πρόγραμμα για την υγεία.

Δ. Στρατηγικές της ΕΕ για ειδικές ομάδες

Τον Νοέμβριο του 2010, η Επιτροπή ενέκρινε [ευρωπαϊκή στρατηγική για την αναπηρία 2010-2020 \[COM\(2010\)0636\]](#), η οποία βασίζεται στο σχέδιο δράσης για την αναπηρία 2004-2010 και οδηγεί σε ένα πιλοτικό σχέδιο για μια ευρωπαϊκή κάρτα αναπηρίας και σε νομοθετικά μέτρα όπως η πράξη για την προσβασιμότητα στον ιστό [[οδηγία \(ΕΕ\) 2016/2102](#)] και η ευρωπαϊκή πράξη για την προσβασιμότητα [[οδηγία \(ΕΕ\) 2019/882](#)]. Όσον αφορά την ισότητα των φύλων, ένα νέο πρόγραμμα, η [Στρατηγική δέσμευση για την ισότητα των φύλων 2016-2019](#), αποτελεί συνέχεια της Στρατηγικής της Επιτροπής για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών 2010-2015, η οποία ορίζει βασικές προτεραιότητες. Για να αντιμετωπίσει τον υψηλό αριθμό άνεργων νέων, η Επιτροπή πρότεινε το 2012 μια δέσμη μέτρων για την απασχόληση των νέων, και το 2013 την εγγύηση για τη νεολαία. Επιπλέον, τον Φεβρουάριο του 2016, το Συμβούλιο ενέκρινε σύσταση για την ένταξη των μακροχρόνια ανέργων, σύμφωνα με πρόταση της Επιτροπής. Εξάλλου, τον Δεκέμβριο του 2016 η Επιτροπή δρομολόγησε το Ευρωπαϊκό Σώμα Αλληλεγγύης, ώστε να δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες για τους νέους ([2.3.3 Πολιτική απασχόλησης](#)).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η Συνθήκη της Λισαβόνας (άρθρο 19 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ) έδωσε στο Κοινοβούλιο εξουσία έγκρισης όσον αφορά τη θέσπιση νομοθεσίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Το Κοινοβούλιο συμμετείχε ενεργά στη συζήτηση που οδήγησε στην προσθήκη του εν λόγω άρθρου και ζητεί συχνά από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την πλήρη και έγκαιρη εφαρμογή των σχετικών οδηγιών. Στο [ψηφισμά του της 7ης Φεβρουαρίου 2018](#) σχετικά με την προστασία των μειονοτήτων και την απαγόρευση των διακρίσεων σε βάρος τους στα κράτη μέλη της ΕΕ, το Κοινοβούλιο εξέφρασε τη λύπη του για την έλλειψη προόδου όσον αφορά την οριζόντια οδηγία για την καταπολέμηση των διακρίσεων και ζήτησε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επαναλάβουν τις διαπραγματεύσεις. Επανέλαβε τα εν λόγω αιτήματά του σε ψηφίσματα που ενέκρινε τον Μάρτιο του 2018 και τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 2019, ενώ το θέμα συζητήθηκε από την ολομέλεια τον Οκτώβριο του 2019. Το Κοινοβούλιο έχει τονίσει την ανάγκη για καταπολέμηση των διακρίσεων προκειμένου να τονωθεί η δημιουργία θέσεων εργασίας και η ανάπτυξη, ενώ έχει ζητήσει να συνεκτιμάται η διάσταση της ισότητας των φύλων στους προϋπολογισμούς και στη χάραξη πολιτικής, καθώς και να διενεργούνται εκτιμήσεις επιπτώσεων με γνώμονα το φύλο κατά τη διαμόρφωση κάθε νέας πολιτικής. Στα ψηφίσματά του εκφράζει επίσης ανησυχία για τη διάσταση του φύλου στο φαινόμενο της φτώχειας και το χάσμα μεταξύ των φύλων στις συντάξεις (π.χ. στα [ψηφίσματα της 14ης Ιουνίου](#) και [της 16ης Νοεμβρίου 2017](#)). Το ψήφισμά του της [17ης Απριλίου 2018](#) επικεντρώνεται στην ενδυνάμωση των γυναικών και των κοριτσιών μέσω του ψηφιακού τομέα.

Το Κοινοβούλιο έχει εγκρίνει πολλά ψηφίσματα με σκοπό την ενίσχυση της δράσης της ΕΕ που έχει στόχο να βελτιώσει τις συνθήκες και τις προοπτικές για τα κοινωνικά μειονεκτούντα άτομα και να μειώσει τη φτώχεια (π.χ. το [ψηφισμά](#) του της 14ης Μαρτίου 2018 σχετικά με την απασχόληση και τις κοινωνικές πτυχές στην ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης).

Στο ψήφισμά του της [19ης Ιανουαρίου 2017](#) σχετικά με τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, το Κοινοβούλιο πρότεινε ορισμένες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης, όπως:

- μια οδηγία πλαίσιο σχετικά με τις αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας σε όλες τις μορφές απασχόλησης,
- τον συντονισμό και τη συγκριτική αξιολόγηση των εθνικών κατώτατων μισθών σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- εθνικά συστήματα ελάχιστου εισοδήματος (βλ. επίσης το ψήφισμά του της 20ής Οκτωβρίου 2010),
- ένα σύστημα Εγγύησης για τα Παιδιά,
- την υποχρεωτική ολοκλήρωση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης,
- την επανεξισορρόπηση της ευρωπαϊκής οικονομικής διακυβέρνησης μέσω ισχυρότερων κοινωνικών στόχων.

Η Επιτροπή εξετάζει επί του παρόντος τη σκοπιμότητα της ανάληψης δράσης για ένα σύστημα Εγγύησης για τα Παιδιά. Η νέα Επιτροπή, με επικεφαλής την Ursula von der Leyen, έχει εκφράσει την πρόθεσή της να προτείνει ένα σύστημα Εγγύησης για τα παιδιά, καθώς και μια σειρά από άλλα μέτρα, όπως ένα σχέδιο δράσης για την πλήρη εφαρμογή του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, ένα νομικό μέσο για τη δίκαιη αμοιβή όλων των εργαζομένων, ένα ευρωπαϊκό σύστημα ανασφάλισης επιδομάτων ανεργίας και νέα νομοθεσία για την καταπολέμηση των διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένης μιας νέας στρατηγικής για την ισότητα των φύλων.

Aoife Kennedy
11/2019

